

BÉKEHARANG

HITÉBRESZTŐ, HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP
MEGJELENIK ÉVENTE TIZSZER

ELŐFIZETÉSI DIJ EGYÉVRE 2 P. EGYES SZÁM 20 F
Szerkesztőség: Kaposvár, Németh István-utca 2
Kiadóhivatal: Budapest, VI., Felsőerdősor 5. III. emelet

Az Ur Jézus ebédje.

Mondá nekik Jézus: — Az én eledelem az, hogy annak akaratját cselekedjem, aki elküldött engem és az Ő dolgát elvégezzem. (Ján. 3. 34)

Az Irás szerint épen dél volt, mikor az Ur Jézus Jákob kuljánál letelepedett, a tanítványok pedig a városba mentek élelemért. Iparkod'ak, mert Mesterük fáradt és éhes volt. Hiába ontotta a déli napfény tündöklő sugár fürdőjét a forróra izott földre, hiába nehezedett a hőség bágyasztó, álmosító teherként az utasok vállaira, a tanítványok siettek, hogy a Mester mielőbb erősítő táplálékhoz juthasson. De hiába siettek, mégis lelkéstek. Amikor szeretettel felkínálják: — Mester egyél, — kijelenti, hogy neki van eledele, Ő már evett. Azután megmondta azt is, hogy mi az Ő tápláléka: — Az én eledelem az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem és az Ő dolgát elvégezzem. Isten akaratának cselekvése és parancsainak teljesítése volt Jézus eledele. Nem annak leírása, olvasása, vagy magyarázása, hanem cselekvése. Isten gyermekei is sokat beszélnek lelkitáplálékról, lelkieledeleiről és ezalatt az Istentiszteleteket, a prédikációkat, a bibliatanulmányozást és más léleképítő könyv olvasását, egy-egy ünnepély lélekemelő műsorát értik. Milyen sokan élnek e fenti táplálékokkal és mégis milyen kevés a „jöltáplált” lelki leg kövér, erős keresztény. Táplálkoznak-táplálkoznak, sőt vannak, kik tulságosan is tömik magukat. Gondoljuk csak el, hogy vannak emberek, kik jóformán minden nap mennek biblia- és imaórákra, megveszik talán a hívőirodalom minden termékét, szorgalmasan olvassák a napi elmélkedést a naptárról és lelkiileg mégis oly csenevésznek, soványak. Egy kis lelki meghülés, levegőváltás, egy gyenge világi szellőcske, vagy egy csekély érintkezés a világ lelki betegivel és már kész a baj. Sokszor megfertőzi őket a világ és komoly betegséget okoz a

szellőcske. Honnan e fogékonyosság a dus táplálkozás és ápolás mellett? Valahol, valami hiba van. És ha figyelmesen elolvassuk e fenti verset, azt látjuk, hogy az Ur Jézus tápláléka, nem a közösség, vagy az olvasás volt, hanem a cselekedet. De hát akkor mi az igeolvasás? Mi a közösség? Talán nagyon, sőt túlérthetően azt mondhatnám, étlap, melyen az enivalók sora tárul elének és amelyről leolvashatjuk, hogy mit kell táplálékul magunkhoz venni. És mivel sokan, csak olvassák az étlapot, de nem táplálkoznak Krisztus szerint, hát erőtelenek, gyengék, sápkorosak.

Csodálatos táplálék az Atya akaratát cselekedni. Képzeld el. Szivedben harag van valaki iránt és akkor olvasod az étlapot: — Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, kik titeket átkoznak. (Máté 5. 44). De ezt az ételt, nem lököd fitymálva félre, hanem magadévá teszed és szeretni akarod azokat is, kik annyi bajt, keserűséget okoznak neked. Nem is gondolod, hogy micsoda csodálatos táplálék lesz ez a te lelked számára. Valóban éltetni fog. Vagy érzed, hogy a világ, mily kárt tesz lelkedben, annak társasága, irodalma, szórakozása. Azután olvasod: — Ne szeressétek a világot, sem azokat, amik a világban vannak. De ez nemcsak olvasmány marad számodra, hanem valóság. Cselekszed. Elfordulsz a világtól. Majd meglátod, hogy micsoda csodálatosan erősítő táplálék lesz ez. Azután az aggodalom sorvasztana, de Jézus szól: — Mit aggodalmaskodtok a hétköznapi gondjai fölött? Ez nemcsak holt betű, neked nem kedves étel, hanem magadévá teszed és boldogan veded magad az Ur karjaiba és ez az ige vérré válik benned és gondtalan, örvendező gyermeke leszel az Istennek. És így végig mehetnének az Ur igéjén, mely oly bőségesen tárja elének az enivalókat.

Gyakran előfordul, hogy Istennek gyermekei, kik a közösségben boldog, hasznos, tevékeny gyermekei voltunk az Urnak, a gyüleke-

Tartalom.

1. Az Ur Jézus ebédje. (I. j.) — 2. Az engedelmisség útja. (L. K.) — 3. Jézus Krisztus megjelenése — 4. Okvetlen tanuld meg.
5. Istennek—Istenét. (H. L.) — 6. Utolsókból első (Der Leitstern.) — 7. Csak Ii. — 8. Két tucat ok, amiért az emberek nem látogatják az Istentiszteletet. — 9. Könyvek. (R. M.) — 10. Orvosság a nagyravagyás ellen. — 11. Bűn-e bort inni.
- 12] Methodizmus. (R. A. F. u.) — 13. Szerkesztői üzenetek. — Hol és mikor tartunk Istentiszteletet.

zethől más vidékre kerülve, hol nincsen alkal-
muk a közösséget táplálni, ellaposodnak, kö-
zömbösek lesznek és még jó, ha egészen
vissza nem csuszna. Hogyan lehetséges ez?
Hiszen ők már talán csak nem emberekre néz-
tek és velük volt a Biblia, az énekeskönyv és
más léleképítő olvasmány. Igen, de csak a
szem és nem a szív és az élet számára. Nem
tették Isten akaratát, csak tudták, hogy mit
kellene tenni. Midőn a sátán megkísértette az
Ur Jézust, mivel veri vissza az Ur e támadást?
Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten-
nek minden igéjével. De ezen igével való élés
alatt, egész bizonyos, hogy az olyan értelemben
való élést értette, mint ahogy Ő élt vele, —
cselekedvén azt. A lelki föltápláltságnak, ez az
egyedüli módja és egyedüli biztosítéka annak,
hogy a nehézségek, emberi gyöngeségek és a
bűn ragálya között diadalmasan megállhassunk.
Az Ur Jézus eledelét enni kell és az Ő eledele
az, annak akaratát cselekedni, ki küldötte.
Vajha annak akaratát cselekedni volna min-
denkor a mi kedvenc ételünk is. *l. j.*

Az engedelmisség utja.

Felele nekik Jézus mondá: Az én
tudományom nem az enyém, hanem
azé, aki küldött engem. Ha valaki cse-
lekedni akarja az ő akaratát, megis-
merheti e tudományról, vajjon Istentől
van-e, vagy én magamtól szólok. (Ján.
7, 16—17.)

A bibliai ut Jézushoz, az engedelmisség
utja, Ábrahám hitben engedelmeskedett az Ur-
nak és Isten igazságul tulajdonította neki: be-
szélt vele, mint barátjával. Jézus szüleivel fel-
ment Názárethbe és engedelmisségben szolgált
nekik és a szenvedés között is engedelmes ma-
radt. Az első tanítványok is engedelmes szol-
gái voltak az Urnak, s megismerhették az Ő
dicsőségét. Az Ur tanítványi köréhez tartozott
néhány vagyonos asszony is, kik szintén hálás
engedelmisségben szolgáltak az Údvözítőnek;
s ezért szeretetét tapasztalhatták. A mai nem-
zedéknek szomorú ismertető jele, hogy nem en-
gedelmeskedik az Urnak. Vannak tömeges ke-
gyes érzelmek, vallásos hangulatok, keresztényi
ismeretek, teológiai kérdések, de egyszerű,
pontos engedelmisséget a hétköznapi életben
vajmi keveset tudunk felmutatni. Ezért hiányzik
sokszor a keresetlen és természetes növekedés
a hitéletben és az Ur Jézus szeretetében. Ne-
künk van egyházkereszténységünk, gyülekezeti
kereszténységünk, üvegázi hitéletünk, de nin-
csen — hétköznapi hitünk. De csak akkor va-
gyunk Jézus tanítványai, ha engedelmesen
megtesszük amit parancsol s csak akkor fogunk
sok gyümölcsöt teremni, ha Jézussal való kap-
csolatunk, engedelmes hűségen alapszik. Akit
az Ur Jézus elhívott annak kell és az tud is
engedelmeskedni és akkor valóban hiszed és
fölismered, hogy Jézus a te Údvözítő is és
akkor mindig boldogan kiáltod: Én Uram, én
Istenem!! *(L. K.)*

Jézus Krisztus megjelenése.*)

„Jézus Krisztusnak megjelenése, melyet
adott neki az Isten, hogy megmutassa
szolgáinak, amiknek meg kell lenniök
hamar és megjelentett az angyala által
elküldvén szolgájának Jánosnak, aki az
Isten igéjéről tanuskodott és a Jézus
Krisztus tanuságáról, mindarról, amit
látott. Boldog, aki felolvassa és akik
hallgatják a profécia beszédeit és akik
megőrzik az abban írottakat, mert az
közel”. Jel. 1:1—3.

Itt az Ur Jézus Krisztusnak megjelenésé-
ről, mintegy a kárpit mögöl való kilépéséről
van szó. Mikor az Ur arról beszélt tanítványai-
nak, hogy az Embernek Fia az emberek ke-
zébe fog adatni, akkor — úgy olvassuk — ők
nem érték e mondást, mert el vala fedve elő-
lük. (Luk. 9:45). Jeruzsálem az Ur látogatásá-
nak idején nem ismerte meg azokat, amik neki
békességére valók, mert ezek elrejtettek szemei
elől. (Luk. 19:42). Az a titok, hogy a pogá-
nyok örökös társak és részesei Isten ígéré-
tének, elrejtett vala örök időktől az Istenben. (Ef. 3:9).
Így mondja az apostol a hívőkről is: „A ti
életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az
Istenben”. (Kol. 3:3).

Azóta, hogy mennybe ment az Ur Jézus,
szinte el van takarva az emberek szeme elől.
Még a hívők sem test szerint ismerik őt! (Kor.
II. 5:16). De ismét megjelenik majd. Erről a
Jelenések könyvének mindjárt az elején azt a
biz'osítást kapjuk: „Ime eljő a felhőkkel és
meglátja Őt minden szem, még akik Őt által-
szegezték is!” (Jel. 1:7).

Jézus Krisztusnak ezt a megjelenését az
Atya adja Fiának, hogy megmutassa szolgái-
nak azokat a dolgokat, amiknek meg kell tör-
ténniök hamar. Kíváncsiak tudalékoságát nem
elégíti ki az Atya. Ezekhez az Urnak ma is az
a szavai ami volt az apostolokhoz: „Nem a ti
dolgokat tudni az időket vagy alkalmakat, me-
lyeket az Atya a maga hatalmába helyeztetett.”
(Csel. 1:7). De mihez tartás végett közli a szol-
gáival, azokkal, akik akarata teljesítésében örö-
müket lelik, mindazt, ami az Ő ügyének földi
sorsára vonatkozik és azokat is érdeklí, akik-
nek sorsa az Ur ügyével kapcsolatos.

Milyen bizalmas az Ur szolgálival, hogy
nem rejti el előlük szándékait! Mi talán sze-
retünk egymagunk vagy kevesed magunkkal
intézkedni, nem tárgyalunk testvéreinkkel. A vi-
lág is legfeljebb egy háromtagu bizottságban
intézi el rendesen nehezebb dolgait, amikbe
ne legyen soknak betekintése. De az Ur min-
dig kitüntette bizalmával azokat, akik hűséges
szolgálatukkal viszont Őt tüntették ki az em-

*) Részlet Reichert Gyulának a Jelenések könyvéről
őszre megjelenő új fordításából és magyarázatos munkájá-
ból. A 250 oldalnyi kötet szeptember 15-ig 3 P előfizetési
áron kapható szerző címén: Rákosszentmihály, József-u.
76. vagy a 48.509. sz. postatakarékpénztári számlára tör-
tendő csekkbefizetéssel. Előfizetési gyűjtőveik is a szerző
címén kaphatók.

berek előtt Ábrahámot, aki kortársai előtt olyan hűen képviselte Istent, hogy azt mondták róla: „Istentől való fejedelem vagy te miközöttünk” (Móz. 1. 23:6), bevonja az Ur Sodoma és Gomora felől táplált szándékának titkába, mondván: „Eltitkoljam-e Ábrahámotól, amit tenni akarok?” (Móz. 1. 18:17) „Mert semmit sem cselekszik az Ur, Jehova, amíg meg nem jelenti titkát a szolgáinak!” (Ámos 3:7). Az Urnak ez a bizalma nagyobb hűsége képesíti szolgáit.

Gyors egymásutánban, hamar megy végbe mindaz, aminek meg kell történnie. Ezeket a történéseket az Ur intézi és azok még, ha sokszor nem kívánatosak is a testnek, javára szolgálnak azoknak, akik általuk gyakoroltatnak. (Róm. 8:28; Zsid. 12:11).

A bekövetkezendő eseményeket az Ur jelekben adta Jánosnak. Mennyei valóságokat földi képekben mutatott be neki. Ezt adja értésünkre ez a kifejezés: „megjelentette”. Tehát ama képeknek, melyeket János látott és melyeket nekünk leír, mély jelentésük van, mint minden prófétai beszédnek és látomásnak. A jelek figyelmeztetik az Ur szolgáit a bekövetkezendő eseményekre, a bekövetkezett események meg majd eszükbe juttatják a jeleket. Így olvassuk a tanítványokról, hogy amikor az Ur megtisztította a jeruzsálemi templomot: „Megemlékezének, hogy meg van írva: A te házadhoz való féltő szeretet emészt engem.” (Ján. 2:17).

János apostolt az Isten ígéjéért és a Jézus Krisztus tanúságáról való tanuskodásáért száműzték Pathmos szigetére. (Jet. 1:9). Itt angyal szolgálata által vette a próféciaát. Az apostolok nem angyal által vették a kijelentéseket, amiket a levelekben közölnek az eklézsia mennyei dicsőségéről és szellemi áldásairól. Most, mikor az Ur Jézus eljövendő földi országlásáról és ezzel kapcsolatos dolgokról ad kijelentést az Atya, ezt ismét angyal által közvetíti, mint régen, az őszövetségi időben. Miért van ez így? Az őszövetségi nép, Istennek választott földi népe. Az eklézsiaiban egyesített választottak: kihivottak, mennyei elhívásnak részesei (Zsid. 3:1). „A mi polgárjogunk a mennyekben van.” (Fil. 3:20). „Isten megáldott minket minden szellemi áldással, ami a mennyekben van a Krisztusban.” (Efez. 1:13). Ábrahám kettős áldást vett, mikor kész volt feláldozni fiát, amaz egyetlenegyét, aki Isten egyszülött Fiának képe. Ez az áldás egy mennyei és egy földi népnek szólt. „Megáldván megáldlak téged és bőségesen megsokasítom a te magodat, mint az ég csillagait és mint a fővényt, mely a tenger partján van.” (Móz. 1. 22:17). Ez az ígélet az ég csillagaihoz hasonlítja a mennyei elhívás részeseit, kik hivatta vannak e bűnös világnak sötét éjjelén ragyogni és világítani, mint csillagok az égen. (Fil. 2:15). A tenger partján, tehát már a szárazföldön levő fővényhez Isten választott földi népét, izráelt hasonlítja, melynek

meg az a hivatása, hogy a nemzetek tengerének mintegy a partján álljon Isten rendelkezésére. Ábrahám nemcsak a törvényből való izraelnek, hanem az ő hitéből való hívőnek is atyja. (Róm. 4:16). A földi népével Isten angyal által érintkezett, mennyei népével közvetlenül a Fia által. A Jelenések könyvében foglalt prófécia az Ur Jézusnak Izraelben való dicső uralkodására és az ezt megelőző dolgokra vonatkozik. Azért vette János ezt a kijelentést angyal által. Ez a kijelentés Jánosnak száműzetés keserű napjaiban egyuttal bőséges vigasztalásnak a forrásává is lehetett. Ilyen figyelemmel és szeretettel csak az Ur tud lehajolni az Övéihez!

Hogy mennyire nem lehet közömbös ennek a könyvnek és a benne foglalt próféciaának ismerete a Krisztus eklézsiaja egyetlen tagjának sem, azt abból a kijelentésből látjuk, mely boldognak mondja azt, aki felolvassa és azokat, akik hallgatják a prófécia beszédeit és megőrzik az abban foglaltakat. Ezt a boldognyilvánítást az Ur meg is ismétli a könyv végén (22:7). Ez a boldogság az Ur jövetelével kapcsolatos. Az Övéi sóvárogva várják drága Uruknek, Királyuknak dicsőséges megjelenését, mint ahogy a teremtett világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését (Róm. 8. 18) Kol. 3. 4. Uralkodása előtt persze itéletet is kell tartania. Az itélet pedig az Ő házán kezdődik. A névleges keresztyénséget, a zsidóságot, e föld királyait sújtja majd itélete, mert Övé lesz minden ország és királyság itt a földön. Az idő közel! A reménység beteljesülése nincs messze!

Az a János apostol, aki evangéliumával a hívők hitét ápolhatta, leveleivel testvéreit szeretetre buzdíthatta, most a jelenések könyvével a küzdésben és szenvedésben való részestársainak dicső reménységét munkálhatja.

Okvetlen tanuld meg.

Egy szegény favágónak minden vágya az volt, hogy saját kis házacskája legyen. Fáradhatatlanul dolgozott és még a tele holdvilágnál is vágta a fát, csak hogy célját elérje. Végre sikerült és ott állott a kedves kis házikó teljesen készen. De mi történt? Egyszerre hatalmas vihar kerekedett és a villám becsapott a házacskába úgy, hogy az egy-két óra alatt teljesen porig égett. A fájdalomtól némán és tehetetlenül nézte a szegény ember a lángok pusztítását. Segítségéről szó sem lehetett, mert a házikó távol, egyedül állott. Az utolsó deszka darab is elhamvadt. Ekkor a szegény ember hozta a seprőt és a személtlapátot:

— No — sóhajtott most kezdetem előlől az egészet.

Nem fogadnád kudarcaid közepette tanárodnak ezt a szegény favágót?..

Istennek — Istenét.

Adjátok meg Istennek ami Istené: (Máté 22, 21.)

Fenti igénk annyit jelent, hogy adjátok neki mindazt, ami az Ő képét és feliratát hordja, miként az adópénz viselte a császár képét és irását: adjátok neki magatokat, nem csupán testéteket, nem csak lelketeket, ez nem elég, hanem magatokat úgy amint van. Az egész embert minden föntartás nélkül kell Istennek adni, mert minden hozzá tartozik ami rajtunk és bennünk van. Hozzá tartozunk teljesen és tökéletesen, teremtése és megváltása által. Főleg az Újszövetségen keresztül akarja Isten az embert teljesen a magáénak vallani, tulajdonának, mely testével, szellemével és lelkével teljesen Ővé és nem él már önmagának, hanem neki, ki meghalt és föltámadt érte. Egy rövid mondat áll az Írásban, amely minden féligvaló odaadásainkat kizárja: — Ő magát adta érettünk. Nem ezt, vagy azt, hanem magát és ezért kell nekünk is magunkat átadni amint vagyunk.

De talán azt mondod: Szeretném, de nem tudom magamat teljesen átadni, hiányzik az egész akaratom a teljes átadáshoz. Nem bírom magamat egész erőmből Isten elé tenni. Kedves lélek, add át magadat a te félakarattal. Majd az Ő ígérete szerint, tovább munkálja benned az akarást. Talán azt mondod: — Tele vagyok bűnnel és nyomorúsággal, vajmi kevés dicséretreméltót talál bennem, hogyan adhatom át így magamat neki? Oh ember! Add át magadat neki bűneiddel, nyomorúságaidal, mert Ő magára vette bűneidet és hordozta nyomorúságaidat. Azt mondod: — A hétköznapi és egyéb gondok nem engedik, hogy teljes hittel közeledjek Istenhez. — Ej kedves lélek, ugy add át neki gondjaidat is magaddal együtt, hiszen Ő mondja, hogy minden gondodat ráveheted. — Ugy beszélsz, hogy a te hivatásod akadályoz, nem tudsz neki szolgálni és magadat teljesen átadni neki, mint azt szeretnéd. Majd ez, majd az akadályoz a teljes átadásban; ugy add át hivatásodat is neki minden nehézségeivel és engedd, hogy Ő cselekedjék, majd meglátod mily csodálatosan bele nyul életedbe. Vagy talán azt mondod: — Nincs igazi vonzódásom hozzá és szívem oly gyakran elfordult Tőle. — Kedvesem, ugy add át neki a te ellenszenvedet vele és dolgaival szembe és hidd el, hogy Ő bizonytal fel tud emelni annál is inkább mert már ki is emelt, hiszen így biztat: — Mert ha mikor ellenségei voltunk, megbékültünk Istennel, az Ő Fiaának halála által, sokkal inkább megtartatunk az Ő élete által, minekutána megbékültünk vele. (Róm. 5, 10.) (H. L.)

Az ismeri önmagát legjobban, ki semmit sem tart maga felől. (Joh.)

Szégyenlék a királytól kérni . . .

Ezsd. 8, 21—23.

Ez a történet, melyről fenti igénk szól, körülbelül 2500 évvel ezelőtt történt. Amint azt az előző részben olvassuk. Artaxerxes perzsa király Ezsdrásnak egy levelet adott, amelyben engedélyt ad, hogy utána nézzen Judának és Jeruzsálemnek és haza vihesse a fogságból az Ur templomának edényeit. Ez a pogány király, még saját kincstartóinak is megparancsolta, hogy amire Ezsdrásnak csak szüksége van, azt adjanak neki kincsesházából. A királytól támogatva indultak vissza a fogságban levő zsidók, hogy otthon ujból felépítsék a templomot. Nos és ekkor történt, hogy mielőtt elindultak volna, az Akháva folyó mellett Ezsdrás bőjtöt hirdetett. Hirdette, hogy tartoz'assák meg magukat testökben. Milyen nagy, Ur iránti bizalom vezethette Ezsdrást, hogy egy ut előtt hirdetett bőjtöt. Nem gondolnánk-e, hogy ekkora ut előtt, — a számkivetés helyétől Jeruzsálemig, — szükség lett volna arra, hogy jól föltáplálva menjenek az utasok. Ezsdrás, nem azt mondta, hogy majd ha szerencsésen haza érkeznek, akkor bőjtölni fognak hálából, hogy testöket sanyargatva emelkedjenek Istennek hozzájuk való jószágáról. Ezsdrás nem azért hirdetett bőjtöt, mert üzletel akart kötni Istennek, mint annyian fogadnak bőjtöt és más áldozatot az Urnak nagy baj idején, hogy szerencsés kimenetel esetén azután megfélekedzenek az Urnak tett fogadásról. Ezsdrás előbb hirdetett bőjtöt. Mert előlegezni Istennek. Nem félt attól, hogy bőjtje hiábavaló lesz. Megalázták magukat az Ur előtt. Már akkor érezték az Írásnak későbbi dicső ígéreteit, hogy Isten az alázatosokat fölmagasztalja, azoknak kegyelmet ad. Érezték, hogy meg kell alázkodniok az Ur előtt, hogy azt a kegyelmet megnyerjék tőle, hogy haza mehessenek. Csak Tőle nyerhetnek szerencsés utat, mert csak az, ki kihozta felhő és tűzoszlop vezetése mellett elődeiket, csak Ő vezetheti vissza őket is a számkivetésből.

Azután, mily leplezetlen őszinteséggel mondja Ezsdrás: Szégyeltem a királytól kérni sereget és lovagokat, oltalmunkra a mi ellenségeink ellen az utra, mert azt mondtuk volt a királynak, mondván: A mi Istenünk kegyelme van mindazokon, akit Őt keresik, az Ő javukra . . . (22. v.) Elképzelte Ezsdrás, hogy milyen szégyen volna, oda állani a király elé azzal, hogy: — Légy szives segíts minket az uton. — A földi királytól kérni segítséget, akkor, amikor, a mennyei király templomát akarják építeni. Vagy oda állani a király elé és azt mondani: — Igaz, hogy a mi Istenünk kegyelme azokon van, akik keresik őt és igaz, hogy mi keressük is Őt, de azért tudod király nem lehet tudj

semmit. Sok minden történhet az ulon és kőrünk egy kis segítséget, mert ami biztos, az biztos. Mily nagyon együtt érzett Ezsdrás a zsolttárral: Azok szekerekben, emezek lovakban biznak és meghanyagatlanak, mi Istenünk nevére emlékezünk meg. (Zsolt. 20, 8.)

Kedves lélek, magadra tudod-e vonatkoztatni Ezsdrás ezen szavait. Milyen sokszor mondod, hogy bizol az Urban. Hangoztatod, hogy az Ur Jézust elfogadod, mint Megváltót és bizol benne. De ha arra kerül a sor, hogy valóban megmutasd a benne való bizodalmasodat, ne emberektől várd a segítséget a vigaszt, akkor is tényleg kéred-e az Ur segítségét, vagy jobbnak, biztosabbnak látod az emberekhez fordulni. Az emberek, oly könnyen kaphatók arra, hogy az Urral vigasztaljanak valakit. Ha valaki nehéz helyzetben van, készek vigasztalni: Majd a jó Isten megsegíti. Csak forduljon az Urhoz bizalommal, majd Ő megsegíti. És amikor ők vannak nehéz helyzetben, nem szégyenkeznek emberekhez fordulni. Cserben hagyva elvüket és az Urat, kételkedve benne, emberi rohadandó segítséget keresnek. Talán te is így vagy? De vizsgáljuk csak tovább Ezsdrásat. Mily bölcsen választott. Artaxerxes kegyesen bánt vele, amikor a távozásra engedélyt adott, sőt kincsházából megajándékozta őket. Tehát Ezsdrásnak nem kellett volna attól tartani, hogy elutasítja a király, ha kíséretet kér az utra. De vajjon milyen gyámtalan lett volna Ezsdrás akkor, ha történetesen az emberséges király mondjuk meghal? Kihez fordulhatott volna? Senkihez. De ő ahhoz fordult, aki örökké él és mindig vele lehet. Ki sohasem kerülhet olyan helyzetbe, hogy nem segíthet. Akire Ezsdrás magát és ügyét bizta, az nem egy személyes földi király volt. Az nem volt semmiféle politikai áramlatnak, vagy külső emberi érzelmeknek kitéve, amelyek megakadályozhatták volna abban, hogy Ezsdrásnak segítségére legyen.

Érzed-e, hogy mily bölcsen cselekedett Ezsdrás? Hogy Isten gyermekeinek egyetlen útját választotta, mikor teljesen az Urra bizta magát, kit nem borít a mulandóság árnyéka. Ezsdrás nem okoskodott akként, hogy végre is ha a királyhoz fordult, abban nincsen semmi, hiszen azt is az Ur rendelte és talán az az eszköze Istennek abban, hogy általa kerüljenek haza. Nem. Ezsdrás közvetlen az Urat akarta segítségül. Teljesen elhagyta magát és az Urban bizott. Őhöz könyörgött és minden vágyódása Ő volt. És ezen a vágyódáson keresztül boldogan hirdette, hogy: Meghallgatott minket... Mert Ő a töredelmes és benne bizó szívet nem veti meg és Ő mindenről tud gondoskodni. Igen Ő csodálatosan gondoskodik mindenről, ha rábízod magad.

Neked is szól az apostol: Semmi felől ne aggodjatok, hanem imádságokban és könyörgésekben, minden alkalommal hálaadással tár-

játok fel kívánságaitokat az Isten előtt. (Fil. 4, 6—7.) És ha eddig, nem érezted, hogy szégyeld az emberi kíséretet az életed útján és csak az Urhoz fordulj, úgy kedves lélek magad vagy az oka, mert nem tártad ki buzgó könyörgéssel szívedet Ezsdrás módjára az Ur előtt. Nyisd meg szívedet és akkor az Ur hozzád is szól, mint szólt Akháb királyhoz, amikor Benhadád siriai király ellen indult: Ime a mai napon kezdebe adom azt, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Ur. (Kir. 20, 13.) Vagy üzen neked is az Ur, mint Gedeonnak, Az én kezem szerzett szabadulást. (Bir. 7, 2.) Akard azt a szabadulást, melyett Ő szerzett drága vérével. Szabadulást, nemcsak anyagi, testi nehézségek közepette, hanem szabadulást, a legnagyobb ellenségtől, saját magadtól. Ő meg nem szégyenül és téged meg nem szégyenít, hanem biztos kézzel vezet és kísér a mennyei kaannaába, miként Ezsdrás kísérte a szent hajlékot építeni. Bár vezetne mindnyájunkat, bár mindnyájan Tőle kérnénk a vezetést, hogy felépíthessük mi is bensőnkben az Ő szent templomát.

(l. j.)

Utolsókból — első.

Az évfordulók idejét éljük. Az alábbi történetnek is épen száz esztendeje.

Afrikában két törzs adáz küzdelme után egy kis néger fiucska fogságba esett, kit azután eladtak rabszolgának. Először egy lóra cserélték be. Új gazdája azonban megbánta a dolgot és visszacsinálta az üzletet. Később egy kis hordó rumért adták oda, de ezt is sokalták érte és ujra visszakerült régi gazdájához. Gazdája harmadszor is megkísérelte, hogy megszabaduljon a kis fekete gyerektől és most már alkiló dohányért is szívesen megvált tőle. De mfég így sem kellett és újból visszahozták. Végre éis egy portugál rabszolga kereskedőnek adta el, ki elhajózott vele. Egy angol hadihajó azonban elfogta a portugál rabszolgaszállító hajót és a foglyokat kiszabadította. A kis néger fiúcskát egy keresztényen intézet vette gondozásba, ahol egy alapos megtérésen és ujjászületésen ment át. A misszió szolgálatába lépett és a nyugat-afrikai néger misszió püspöke lett. Neve Growter Sámuel. Az Ur útja, munkája és vezetése csodálatos, azért legyünk hűségesek, hogy minket is fölhasználhasson mindenkor.

(Der Leitstern.)

Aki irigykedik, — az önmagát aljasítja le. (Sen.)

Az irigy ember hasonló a ragadozó farkashoz, mely prédát keresvén, de nem találván, dühében önmagát harapja. (Szt. Ágoston.)

Csak 11.

Egy régi legenda szerint, midőn Jézus földi élete után visszatért a mennybe, ott megkérdezték tőle, hogy most ki folytatja a földön munkáját? Az Ur így felelt: — Tizenegy férfi. — Nagy ijedség támadt erre. Egy egész világgal szemben tizenegy ember? És ha ezek tagadnak? Ha nem tartanak ki? De Jézus így felelt? Ők nem tagadnak meg. Kedves Lélek, az Ur rólad is ily biztonsággal állíthatja, hogy nem tagadod meg?

Két tucat ok, amiért az emberek nem látogatják az isteniszteletet.

1. A tízóra még nagyon korán. Vasárnap kialszom magam.

2. A tízóra késő, mert az ebédet kell elkészíteni.

3. Olyan hideg van télen a templomban. Könnyen átfázik a lábam, náthát kapok és köhögök.

4. Olyan fülledt, meleg van.

5. Nem tudok olyan soká állni az ima alatt.

6. Nem tesz jót nekem a hosszadalmas ülés.

7. Nagyon magas és érthetetlen a prédikáció.

8. A beszéd olyan egyszerű és silány, hogy csak tanulatlanoknak való.

9. Szép derüs napon, inkább Isten szabad ege alatt sétálok.

10. Olyan szerencsétlen vagyok, hogy mindig esik, ha a templomba akarok menni.

11. Rosszul hallok, nagyon kell figyelnem, hogy a lelkézt megértsem.

12. A pap olyan hangosan beszél, hogy nem bírom a hangját elviselni.

13. A templomba mindig küzdenem kell az álom ellen.

14. Mindig megbotránkozok a templomba, ha másokat aludni látok.

15. A templomba csak a gazdagok mennek, kik engem kopott ruhám miatt megvetnek.

16. Nem szívesen ülök azok mellé a szegények mellé.

17. Olyan feszélyezve érzem magam, ha annyi sok ember közt kell ülnöm.

18. Borzasztó kínos olyan nagy terembe azt a kevés embert látni.

19. A templomba csak ostoba zagyvaságokat beszélnek, melyekben okos ember már nem hisz.

20. A mi lelkészünk keveset beszél a bibliai igazságokról.

21. Ki nem állhatom a papokat.

22. Nekem nagyon rokonszenves épen azért nem megyek, ne gondolja, hogy hizelegni akarok.

23. A templomlátogatók azt képzelik, hogy ők talán jobb emberek, mint mások.

24. Én tudom a magam dolgát és épen azért nincs értelme, hogy isteniszteletre menjek.

— Mindezek után az az igazság, hogy kedves Lélek, te azért nem megy, mert a bűneidben akarsz élni s nem akarsz felelősségét venni magadra Isten igéjének hallgatása által.

Könyvek.

A világon a legjobb könyv a Biblia. Nem az a fő, hogy sok könyvet, hanem, hogy jó könyvet olvassunk. Melyik a jó könyv? Amelyik engem Istenhez közelebb hoz, az a jó könyv. Hálát adhatunk Istennek a könyvnyomtatás feltalálásáért, de az ördög is felhasználja a nyomtatott betűt és valóságos tömegmérgezést végez vele. A legtöbb ember szeret olvasni, de lássuk hogyan és mit olvas. Reggel, ahogy kinyitja a szemét az első az ujság. Tehát reggel a Biblia helyett az ujságot olvassa. Azután délután vagy este, mikor ráér megint ujság, regény vagy rádió. Nagy baj, ha ezekben a dolgokba nagyon belemerülünk, elrabolják az időnkét és az Istennel való közösséget nem tudjuk kellően ápolni. Nem jut elég idő imádkozásra és Biblia olvasásra. Pedig, hogy Isten orcáját szorgalmasan keressük, ez nekünk mai embereknek éppen olyan szükséges, mint a régieknek. Az életünkben sok minden elmaradhat, sok mindenről le kell mondanunk, csak az Uról nem szabad semmi körülmények között lemondani. Elézésben a rossz könyveket összehordták és nyilvánosan elégették. Ezt a sorsot minden rossz, Istentől eltévelyítő könyv megérdemli. És miután az efézusiak a rossz könyveket elégették, olvassuk: „Eképpen az Urnak Igéje erősen nevededik és hatalmat vesz vala.” Tehát el az istentelen haszontalan könyvekkel, hogy Isten Igéje, a Biblia foglalja el méltó helyét életünkben. „Hallgassátok a tudományt és legyetek bölcsék” mondja az Ige. Itt mindenestre az isteni tudományt érti. A világi tudományok lépcsőfokokat képeznek az igazi tudományhoz, az isteni bölcsességhez. Az a világi tudomány pedig, mely Istentől eltávolít bennünket, elvetendő. Mit ér nekünk, ha fejünk tele tudománnyal, a szívünk pedig gonosz. Isten megakarja és megtudja győzni, szívünket és értelmünket egyaránt. Helyesen megítélni, hogy mi a jó és mi a rossz csak akkor tudjuk, ha a Szentírást szorgalmasan olvassuk. A Bibliából nyerjük az igazi felvilágosodást. Isten szól hozzánk Szentlelke által a szent prófétaikon és apostolokon keresztül. „És igen biztos nálunk a próféta beszéd is, amelyre jól teszitek, ha figyelmeztetek, mint sötét helyen világító szövetnékre, míg nappal virrad és hajnal csillag kél szívetekben, tudván először azt, hogy

az Írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indítatva szólottak az Istennek szent emberei. (Péter II. 1, 21.)

A boldogság utáni vágy, ott van minden ember szívében, legyen király, vagy koldus. Ezt a vágyat a jó Isten plántálta a szívénkbe s ki is akarja elégiteni. Az isteni bölcsesség a boldogsághoz vezet. „Boldog ember aki megnyerte a bölcsességet és az ember, aki értelmet szerez. Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél és a kiásott aranynál ennek jövedelme. Drágább a fényes kárbunkulusoknál és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá. Napoknak hosszúsága van jobbában, baljában gazdagság és tisztesség. Az ő utai gyönyörűséges utak és minden ösvényei békesség. Életnek fája ez azoknak, akik megragadják és akik megtartják boldogok.”

Istennek élni, a legszebb dolog ezen a világon. Annyi tiszta öröm, annyi szent vidámság nincs sehol, mint az Ur Jézusnál. Ha a szentek életét olvassuk, láthatjuk, hogy Isten az egyedül, aki teljesen ki tudja elégiteni az emberi szívet. Szent Igéjét azért adta, hogy abban Őt megtaláljuk, minden igazi boldogságunknak a forrását. Vegyük elő és olvassuk ezt a régi és mégis örökifjú könyvet a Bibliát, ne legyen nekünk ennél kedvesebb és olvasottabb könyvünk. (R. M.)

Orvosság a nagyravágyás ellen.

Fenwick Mihály Wesley szolgája volt. Hűségesen kísérte urát, ki maga állította róla, hogy Mihály derék kísérője, gondos szolgája, sőt ha a szükség úgy kívánja, még meglehetősen prédikátor is. De e derék szolga, mégis egy nagy betegségben szenvedett. Igen nagyravágyó volt. Egy alkalommal keserűen panaszkodott a fölött, hogy Wesleyvel mennyit foglalkoznak a lapok és róla soha nem írnak semmit. Erre Wesley a „Journal” legközelebbi számában, jelentéseivel kapcsolatban ekként írt: Nagy megnagyvágyással hagytam el Epworthot és Clagwortban prédikáltam. Azt hiszem mindenkit megragadott az ige, Fenwick Mihályt kivéve, — ki egy közeli szénaboglyában — elaludt.

Bün-e bort inni?

A középkor egyik nagy kereszténye aqinoi szent Tamás erre vonatkozólag így felel:

„A borivás magában véve nem bün, de bün lesz, ha azáltal magam kárt szenvedek, vagy másnak kárt okozok, vagy ha az kísértés lesz egy más bünre, vagy ha szabadságomat a törekvésben csökkenti, vagy ha utjában áll annak, hogy én a keresztényi tökéletesség utján nyugodtan haladjak.”

Ennyi sok „ha” után a legjobb teljesen elhagyni.

Methodizmus.

Itthon.

Ez évi kerületi konferenciánkat aug. hó 31 és szept. 1-én tartottuk Kaposváron. A kaposvári gyülekezet ez alkalommal rendezett először konferenciát és az Ur kegyelméből és dicsőségére örömmel állapíthatjuk meg, hogy az teljes mértékben sikerült. Gazdag lelki áldásokban részesült a gyülekezet az egyes prédikátorok előadásaiából és Istennek Szentlelke pedig egyé-kovácsolta a prédikátorokat tanácskozásuk során. A konferencia teljesen tervszerűen folyt le. Az üdvözlő estén Tessény-Jakob János superintendens megnyitó beszéde után Löbel János budapesti prédikátor hirdette az evangéliumot. Majd a konferencia további során napközben Tessényi-Jakob János superintendens, Haszits János miskolci prédikátor, Zimre Gyula györkönyi prédikátor, Konrád György ref. lelkész, Tessényi Zoltán szemináriumi hallgató szolgáltak mélyenszántó igemagyarázataikkal, míg esténként Hecker Henrik szegedi, Schmidt János dombóvári, Márkus József nyiregyházai, dr. Szalós Artur pécsi prédikátorok végeztek áldásos munkát igehirdetésükkel. Az evangelizáló esték fényét nagyban emelte a pengetőskar szép szereplése, melyet Csáky Géza, Kaposvár egyik legkiválóbb zenetanára s művésze vezetett és tanított be önzellen szeretettel munkánk iránti rokonszenvből. Az Ur kegyelme és szeretete valóban megszentelt, drága ajándékait osztotta számunkra e napokban, amikor is, még más közösségek részéről, szeretettel üdvözölhattük körünkben Konrád György ref. és Miklós Menyhért bapt. lelkészeket. De amennyire örvendhettünk a nyilvános istentiszteleteken, épen annyira tapasztalhattuk Megváltónk közelségét a szűkebb tanácskozásokon is, melyeken egyes fontos missziói és gyülekezeti kérdéseket beszéltünk meg. Ezek közül az egyik kérdés az ifjúsági munka egységesítése volt. Ezzel kapcsolatban a konferencia Hecker Henrik szegedi prédikátort ifjúsági titkárnak és Zimre Gyula györkönyi prédikátort h. titkárnak választotta. Továbbá a téli evangelizálások programját állapította meg a Konferencia, majd utolsó pontként elhatározta a konferencia, hogy az Ur segítségével jövő évi kerületi konferenciáját Miskolcon tartja.

Máshol.

Ázsia.

Singapur, — amint egy svájci missziólap írja, — a maga csaknem félmillió lakosával valóságos methodista város. Számos meth. templom van a városban, a gyermekek meth. iskolába járnak és minden új előváros központjában a meth. kápolna áll. A lakosság miatt persze az istentisztelet nyelve is különböző. Pl. 8.30—10.30-ig kínai nyelven van az istentisztelet 10.30-tól 12.30-

ig angolul, míg délután maláj nyelven hirdetik az Ur igéjét. Ez azonban nem jelent elkülönülést az egyes fajok közötti, mert csak a nyelvben van különbség, mert pl. a maláji nyelvű istentiszteleteken sokszor több kínai van, mint benszülött. A kereskedelmi nyelv, Singaporeban ugyanis — maláj. Az angol istentiszteleteken minden ott élő szín képviselve van. Előfordult, már az is, hogy egy kínai és egy maláj prédikátor együtt osztottak urvacsorát, mialatt egy másik templomban egy kínai és egy amerikai prédikátor működtek együtt. Ez a methodista misszionárius nevelés hatása.

Egy amerikai gyülekezet sem lehet jobban berendezve a gyermeknevelésre, mint néhány singapurei közösség. A misszionáriusok munkatervében tekintélyes helyet foglal a gyermekek nevelése. Nyolc-tíz gyülekezetnek mintegy 150—150 vasárnapiiskolás növendéke van, sőt az egyik vasárnapi iskolába 630 gyermek jár. Ezt az iskolát meglátogatta e sorok írója és dacára a szünidőnek, mégis körülbelül 500 gyermek jött össze. A nyilvános istentiszteletek is rendkívül látogatottak és ugyancsak különböznek a mi megszokott viszonyainktól. Pl. Soong prédikátor egy evangelizáló sorozatot a következő módon tartott. Reggel 3 órát prédikált. Majd szünetet tartott, miközben, egy kis rizslevest evett és átizzadt ruháit megszáritotta. Délután ismét három órát beszélt és este még egy hasonló összejevetelt tartott. A templom minden istentiszteletnél zsufolásig megtelt és hangszórókkal továbbították a prédikációt a künnrekedt tömegnek, mely az utcán állott. Körülbelül kétezren jöttek össze egy-egy istentiszteleten.

Néhány kínai kezdeményezésére egy „opium elleni klinika is létesült. Mintegy 1000 ápoltat mutat ki és még körülbelül 1400 személy van előjegyzésben. De természetesen más methodista intézmények is vannak a maláji felsziget e metropolisában. Ez mind szép. De mit tesztek te azért, hogy e misszió zavartalanul munkálkodhassék. (R. A. F. u.)

India Az önmegtagadás és szolgálat élete. Az angol misszió társulat londoni gyűlésén Z. Jovin lord, indiai alkirály a következőképpen nyilatkozott az ottani misszióról: — Indiai működésem alatt, mint alkirály megfigyelhettem az ottani munkát és azt úgy erkölcsi, mint társadalmi téren megtanultam értékelni éppen úgy, mint azokat is, kik azt a munkát végzik. A páriák, pélpoklosok, a dzsungelben a vad törzsek között, valamint a nagyobb városokban is, láttam férfiakat és nőket, kik a szolgálat és önmegtagadás életét éltek és egyetlen céljuk volt, annak üzenetét az életbe átvinni, akinek szolgálatába léptek — Jézusnak. Dacára annak a fájdalmas egyenlenségnek, mely a különböző keresz-

tény (keresztyén) felekezetek sorában észlelhető, a misszionáriusok munkája mégis fölbecsülhetetlenül értékes India számára.

Németország.

A frankfurti Bethánia-diakoniszta intézet.

Délfrankfurtban egy park közepén fekvő szép kastélyt vásárolt, melyet klinikának átalakítva, már át is adtak rendeltetésének. Az ottani diakoniszta munkánkba egyébként némi betekintést nyújt e néhány adat. Az elmúlt évben az intézet két klinikáján (Frankfurt és Heidelberg) 662.494 ápolóinap volt 3775 betegebb és 3995 kisebb-nagyobb műtétet végeztek. Imánkban ne feledkezzünk meg sem a hazai, sem a külföldi diakoniszta munkáinkról.

Junius hó 10-én költözött az örökkévalóságba 85 éves korában, 53 évi diakoniszta szolgálat után Koch Krisztina a hamburgi Bethánia-diakoniszta anyaházhoz tartozó diakoniszta testvér. Több mint öt évtizedes diakoniszta munkálkodásának nevezetes és áldásos élménye volt az 1892. hamburgi kolera-járvány, amikor is az elköltözött diakoniszta testvér nagy önmegtagadással és önfeláldozással ápolta a kolera betegeket.

Szerkesztői üzenet.

Kéziratokat nem őrzünk meg és csak abban az esetben küldünk vissza, ha a beküldő válaszbélyeggel el látott borítékot mellékel.

Hol és mikor tartunk istentiszteletet?

BUDAPEST, VI., Felsőerdősor 5.

Vasárnap d. e. 11 órákor és este 7 órákor,
csütörtökön este 7 órákor.

BORJAD: Vasárnap d. e. 10., d. u. 2.

Csütörtök este 8 órákor.

DOMBOVÁR: Bezeredy-u. 27.

Vasárnap d. e. 10, este 7. Péntek este 7 órákor.

KAPOSVÁR, Németh István-utca 2.

Vasárnap d. e. 10 és este 7 órákor, csütörtökön este 7 órákor.

KISPEST, Nagy Sándor-u. 22.

Vasárnap d. u. 5 és szerdán este 7 órákor.

MISKOLC, Ghillány-utca 4.

Vasárnap d. u. 4. és szerdán este 7 órákor.

NYIREGYHÁZA: Dessewffy-tér 10.

Vasárnap d. e. és este.

PÉCS, Ujvilág-u. 12.

Csütörtök este 7 órákor. Vasárnap d. e. 10 és d. u. 4 órákor.

SZEGED, Londoni-krt. 18. Vasárnap d. u. 5-kor.

Kiadó: Keresztyén Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Szerkesztő: Ljebstöckl Jenő.

Kiadásért felelős: Tessényi-Jakob János.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.